

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **S. P., ul. X.**, vo veci týkajúcej sa **P.**, proti odporcovi **S. K. P.**, so sídlom v B., o **zaplatenie 448,65 € (13 516,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 58 C 183/2007, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. februára 2009, sp.zn. 14 Co 35/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcu **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 27. novembra 2007 (správne mal byť uvedený tento dátum aj v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave namiesto 13. decembra 2007), č.k. 58C 183/2007-48 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 13 516,-- Sk spolu s 10% úrokom z omeškania zo žalovanej sumy ročne od 5. mája 2004 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že odporca nerefundoval navrhovateľovi dávky dôchodkového zabezpečenia, ktoré tento uhradil manželke poškodeného, aj napriek tomu, že v zmysle zákona tak mal spraviť. Táto povinnosť nahradiť navrhovateľovi regresné nároky titulom náhrady škody na zdraví mu vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 31 zákona č. 274/1994 Z.z.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom zo 17. februára 2009, sp.zn. 14 Co 35/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Mal za to, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil

skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie danej veci, vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i patričným spôsobom odôvodnil.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie odporca, ktorý žiadal rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dovolaní namietal nesprávne závery prvostupňového i odvolacieho súdu a nesprávne právne posúdenie veci. Mal za to, že pochybenie oboch súdov spočíva hlavne v nesprávnej interpretácii ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 31 zákona č. 274/1994 Z.z. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci tak, ako ho uvádzal v konaní pred súdmi nižších stupňov.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporcu navrhol, aby dovolací súd jeho dovolanie zamietol z dôvodu vecnej správnosti oboch napadnutých rozsudkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak dovolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku

ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Prípustnosť dovolania odporcu vylučuje aj ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p., podľa ktorého dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dňa 7. júna 2005, kedy bol podaný návrh na Okresný súd Bratislava II, bola minimálna mzda podľa § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 525/2004 Z.z. 6 500,-- Sk (215,76 €) a jej trojnásobok predstavoval sumu 19 500,-- Sk (647,28 €). Suma 13 516,-- Sk (448,65 €), zaplataenia ktorej sa navrhovateľ v konaní domáha, teda neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania návrhu na prvostupňovom súde, a preto dovolanie navrhovateľa nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená. Napokon dovolateľ vo svojom dovolaní ani žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nenamietal.

Dovolateľom namietaná skutočnosť, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil správny právny predpis a či ho správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu preto v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky však

navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Patrícia Špacírová